

Was het na het einde van de *Blau-Aktion II* ook gedaan met de Duitse zwarte aankopen? Slechts tot op zekere hoogte. Veltjens (die eind '43 in Italië bij een vliegongeval verongelukte) was van de zomer van '43 af niet langer actief, maar andere gegadigden deden hun intree. Eind '43 en begin '44 kwam het herhaaldelijk voor dat grote Duitse firma's via Nederlandse zwarthandelaren de hand legden op aanzienlijke voorraden levensmiddelen die zij onder hun personeel wilden verdelen. Van een van de inkopers ten behoeve van het *Ostministerium*, vóór de bezetting los werkman, weten wij voorts dat hij zijn inkopen tot maart '44 voortgezet heeft. Tenslotte bleven talloze individuele Duitsers, ook ambtenaren van het *Reichskommissariat* en personen uit het apparaat van de *Sicherheitspolizei* annex *Sicherheitsdienst*, profiteren van aankopen op de zwarte markt die óf door henzelf verricht waren óf door anderen te hunnen behoeve. Speciaal in het Haagse milieu van de *Sicherheitspolizei* ging zekere Jan Haakman zich daarop toeleggen; hij was in '40 lid geworden van de NSB (in september '43 legde hij dat lidmaatschap neer), had op grote schaal goederen ingekocht voor de *Union* en voor het *Truppenwirtschaftslager* van de *Waffen-SS* – nu ging hij hoeveelheden sterke drank, sigaretten en textiel aan leden van de *Sicherheitspolizei* leveren, zulks overigens mede met de bedoeling om via die amicale relaties iets te bereiken ten gunste van Nederlandse arrestanten; wij komen op Haakman in ons deel 10 terug. Waar het ons hier op aankomt is te onderstrepen dat er in het apparaat van diezelfde *Sicherheitspolizei* die grote aantallen Nederlandse economische delinquenten naar de concentratiekampen gezonden had, slechts weinigen waren die er principieel bezwaar tegen hadden om van de Nederlandse zwarte markt te profiteren.

Heymann en Fleischmann keerden na de bevrijding naar Nederland terug. Zij werden begin '46 gearresteerd. Na twee maanden verhoord te zijn, werd Fleischmann vrijgelaten (hij emigreerde via Zwitserland naar de Verenigde Staten), Heymann werd twee jaar lang in arrest gehouden en moest zich toen voor het Bijzonder Gerechtshof te Amsterdam verantwoorden – niet Plümer, niet *SS-Sturmabführer* Hanke, niet *Kapitän* Sommer, niet de Duitse experts, niet de topfiguren van het *Reichskommissariat* die de *Blau-Aktion* uitdrukkelijk goedgekeurd hadden, niet de talloze Nederlandse zwarthandelaren die aan de n.v. Balta, later aan de *Union* hun waren geof-